

תת"ע (ירושלים) 9757/08 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נ' אמגד סיאג

תת"ע (ירושלים) 9757-08 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נ' אמגד סיאגשולם ירושלים

תת"ע (ירושלים) 9757-08

תת"ע 11667/08 מדינת ישראל נ' סיאג

תת"ע 10520/08 דינת ישראל נ' סיאג

תת"ע 13378/08 מדינת ישראל נ' סיאג

מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה)

נגד

אמגד סיאג

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[05.11.2018]

כבוד הנשיא אביטל חן

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסקי דין שניתנו בתיקים שבכותרת (להלן: "התיקים") או לחילופין לקבוע כי עונשי הפסילה שהושטו על הנאשם בכל אחד מן התיקים שבכותרת יחושבו החל מיום 11.9.2008, המועד בו ניתן פסק הדין האחרון מבין שלושת התיקים (פסק הדין בת"ע 13378/08).

להלן פירוט פסקי הדין שניתנו בתיקים:

בת"ע 9757/08 הורשע הנאשם בהעדרו ביום 26/6/2008 על ידי מותב זה, בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה והושטו עליו בין היתר 30 חודשי פסילה.

בת"ע 11667/08 הורשע הנאשם בהעדרו והושטה עליו בין היתר 12 חודשי פסילה (לא הובאו נתונים נוספים).

בת"ע 10520/08 הורשע הנאשם בהעדרו ביום 16/6/2008 בפסק דינה של כב' השופטת שרון לארי-בבלי, בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה והושטו עליו בין היתר 5 חודשי פסילה.

בת"ע 1337/08 הורשע הנאשם בהעדרו ביום 11/9/2008 בפסק דינו של כב' השופט יוסף ריבלין, בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה והושטו עליו בין היתר 3 חודשי פסילה.

טענות המבקש

לטענת המבקש, ידע על מועד הדיונים בכל אחד מן התיקים אך לא התייצב אליהם. לדבריו, פסקי הדין בכל אחד מן התיקים לא הומצאו לו מעולם, ולו היה מובאים לידיעתו, היה בוודאי מגיש בקשה לביטולם נוכח הענישה המחמירה שהושטה עליו.

לתמיכה בטענותיו, מפנה המבקש לאישורי המסירה של פסקי הדין שניתנו בתיקים בהם צוינה סיבת אי המסירה: "מען בלתי מספיק".

בנסיבות הענין, ובהפנותו לרע"א 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל, מבקש הנאשם להורות על ביטול פסקי הדין בתיקים וקיום דיון בהם.

לחילופין, עותר המבקש לחישוב ימי הפסילה מיום 11/9/2008, המועד בו ניתן פסק הדין האחרון בתיקים. בענין זה הוסיף המבקש כי לא החזיק ברישיון נהיגה בר תוקף, שכן זה נשלל ממנו במסגרת הליכי הוצאה לפועל שננקטו נגדו ובטעות סבר כי די בנתון זה. לטענת המבקש לא ידע כי עליו להפקיד תצהיר חלף רישיון. לתמיכה בטענותיו צירף המבקש אישור ממנו עולה כי רישיונו הותלה על ידי לשכת ההוצאה לפועל בשנת 2010 ואישור הפקדת תצהיר חלף רישיון נהיגה ביום 10/6/18, בכל אחד מן התיקים. טענות המשיבה

הנאשם ידע על מועדי הדיונים, בחר "לעצום עיניים" ולהימנע מלברר מה תוצאות ההליכים שהתנהלו בעניינו, זאת תקופה כבת 10 שנים. משכך, אין לו להלין אלא על עצמו. בענין הבקשה לחישוב פסילה טענה התביעה כי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בית המשפט לתעבורה אינו מוסמך לדון בבקשות מסוג זה, אלא רשות הרישוי. באשר לעצם אי ההפקדה, טענה התביעה כי יש צורך במעשה אקטיבי-פורמלי של הפקדה.

דיון

לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי להורות על ביטול חלק מגזרי הדין ולתת לנאשם את יומו בהם בבית המשפט. ככלל יש לדון אדם בנוכחותו, למעט חריגים דוגמת סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי המאפשר לדון אדם בהיעדרו, בקובעו חזקה כי נאשם שהוזמן כדיון ולא התייצב יראוהו כמי שמודה בכל העובדות שנטענו נגדו. במקרה שבפניי הודה המבקש כי ידע על מועדי הדיון בכל התיקים אך בחר שלא להתייצב, אם כי מבקש הוא לבטל את פסקי הדין שניתנו בעניינו מהטעם שאלו לא הומצאו לו מעולם, ומכל מקום לא החזיק ברישיון נהיגה ולא ידע כי היה עליו להפקיד תצהיר חלף רישיון נהיגה.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע כי בית משפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהיעדר, משני טעמים חלופיים: האחד, קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו, והאחר, גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין נגדו.

כאמור, בחר הנאשם לא להתייצב לדיונים ונותר לבחון האם ייגרם לנאשם עיוות דין, ככל שיוותרו פסקי הדין על כנם. עיון בפסקי הדין מעלה כי מדובר בארבעה כתבי אישום שהוגשו נגד הנאשם, כולם בשנת 2008. לגבי אחד התיקים חסרים נתונים וכל שידוע לגביי הוא גובה הפסילה שהושתה (12 חודשים). ביחס לשלושת התיקים האחרים נמצא כי פסקי הדין בהם ניתנו בתוך תקופה כוללת בת 3 חודשים ולפחות באחד מהם (ת"ת 9757/08) הושתה פסילה ארוכה וחריגה בת 30 חודשים. בנוסף, בשלושת התיקים האחרים נקבעה פסילה כוללת בת 20 חודשים. סך הכל הושתה על הנאשם 50 חודשי פסילת רישיון נהיגה בגין 4 עבירות שעניינן נהגה ללא רישיון נהיגה. אני סבור כי דיון בנוכחותו של הנאשם יכול היה להביא לענישה מקלה בדמות השתתפות עונושים יותר או לקביעת פסילה חופפת, לפחות בחלק מן התיקים.

בנוסף, חלפו כעשר שנים ממועד מתן פסקי הדין בתיקים האמורים והוכח בפניי כי רישיונו של הנאשם נשלל ממנו בשל מגבלות שהוטלו עליו במסגרת הליכי גביית חוב שננקטו נגדו בלשכת ההוצאה לפועל. אלו מטים את הכף לקולא בבוא בית המשפט להכריע בבקשה.

לאחר שקילת מכלול השיקולים, בהם חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול והאינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם אני מורה על ביטול פסקי הדין בתיקים שבכותרת למעט תיק 10520/08 אשר בו ניתן פס"ד ע"י כב' השופטת שרון לארי בבלי, המכהנת בערכאה זו, ואת הבקשות בתיק זה יש להפנות אליה. אם יבוטל גז"ד בתיק זה, ניתן יהיה לצרפו לטיעונים לעונש ליתר התיקים שבפניי.

קובע לטיעונים לעונש בנוכחות הצדדים ביום 16/12/18 בשעה 12:15.

הדיון יתקיים בבית משפט השלום ברחוב חשין 6 בירושלים.

מזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, 05 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.